

สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และปัญหาในการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ตามการรับรู้ของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นกับครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร และเพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นกับครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและปัญหาในการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ตัวอย่างประชากร

ผู้วิจัยได้สุ่มรายชื่อโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จากเขตบริการการศึกษา ในกรุงเทพมหานครทั้ง 8 เขตบริการการศึกษา โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นหลายขั้นตอน และใช้อัตราส่วน 1:3 ได้จำนวนโรงเรียนทั้งสิ้น 34 โรงเรียน จากนั้นผู้วิจัยได้สุ่มครูภาษาอังกฤษที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและครูภาษาอังกฤษที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง 34 โรงเรียนที่สุ่มได้โดยเทียบจากตารางของ ทาโร ยามาเน ซึ่งกำหนดจำนวนประชากร 2,000 คนให้มีความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ได้ขนาดของตัวอย่างประชากรประมาณ 333 คน ผู้วิจัยจึงเลือกสุ่มตัวอย่างประชากรครูภาษาอังกฤษจากโรงเรียนที่สุ่มไว้ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 813 คน โดยใช้อัตราส่วน 1:2 รวมเป็นตัวอย่างประชากรที่เป็นครูภาษาอังกฤษจำนวนทั้งหมด 398 คน เป็นครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 199 คน และเป็นครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 199 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามขึ้น 1 ชุด ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับสภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ คำถามที่เกี่ยวกับสภาพการจัด

กิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า คำถามที่เกี่ยวกับปัญหาในการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในโรงเรียนมัศึกษามีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า และคำถามที่เกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในโรงเรียนมัธยมศึกษาและแนวทางในการแก้ไขปัญหาในการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในโรงเรียนมัศึกษามีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด นำแบบสอบถามชุดนี้ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่านตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมของแบบสอบถามก่อนนำไปทดลองใช้กับครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากรจำนวน 15 คน นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นก่อนนำไปใช้กับตัวอย่างประชากรซึ่งเป็นครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 398 คน เป็นครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 199 คน และครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 199 คน ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามสำหรับครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นออกไป 199 ชุด และได้รับคืนมาจำนวน 183 ชุด คิดเป็นร้อยละ 91.96 และส่งแบบสอบถามสำหรับครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายออกไป 199 ชุด และได้รับคืนมาจำนวน 190 ชุด คิดเป็นร้อยละ 95.48 หลังจากนั้นได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม สำหรับข้อมูลที่ถามเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในโรงเรียนมัธยมศึกษาและปัญหาในการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่านั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วเปรียบเทียบการรับรู้ระหว่างครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นกับครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโดยการทดสอบค่าที (t-test) สำหรับข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในโรงเรียนมัธยมศึกษา และแนวทางในการแก้ไขปัญหาในการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในโรงเรียนมัธยมศึกษาซึ่งเป็นแบบปลายเปิด ผู้วิจัยได้นำมาหาความถี่และนำเสนอตามลำดับจากข้อที่มีความถี่มากที่สุด ไปจนถึงข้อที่มีความถี่น้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

เกี่ยวกับสภาพของครูภาษาอังกฤษที่ตอบแบบสอบถาม พบว่า ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่เป็นหญิงมากกว่าชาย มีอายุเฉลี่ยระหว่าง 31-35 ปี มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอกภาษาอังกฤษ ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษ 6-10 ปี ส่วนครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษ 11-15 ปี ครูภาษาอังกฤษทั้ง 2

ระดับส่วนใหญ่สอนตรงตามระดับชั้นของตนและสอน 16 คาบขึ้นไปต่อหนึ่งสัปดาห์ และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากการอบรม

2. เกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ฝึกผู้เรียนให้ใช้ความรู้ความสามารถในการใช้ภาษา ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยส่วนรวมรับรู้ว่ามีการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ฝึกผู้เรียนให้ใช้ความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน น้อย และมีการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้เรียนต้องใช้ภาษาเพื่อการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนน้อยที่สุด

3. เกี่ยวกับปัญหาในการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยส่วนรวมรับรู้ว่ามีปัญหาในการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอันเนื่องมาจากการบริหารงานของโรงเรียนและจากตัวครูภาษาอังกฤษ น้อย แต่มีปัญหาอันเนื่องมาจากสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน มาก สำหรับปัญหาในการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอันเนื่องมาจากนักเรียนนั้นครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยส่วนรวมรับรู้ว่ามีปัญหาน้อย แต่ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยส่วนรวมรับรู้ว่ามีปัญหามาก

4. จากการเปรียบเทียบการรับรู้ของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นกับครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ฝึกผู้เรียนให้ใช้ความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาที่จัดในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนและการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้เรียนต้องใช้ภาษาเพื่อการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ที่จัดในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการวิจัยนี้ตรงตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

5. จากการเปรียบเทียบการรับรู้ของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นกับครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เกี่ยวกับปัญหาในการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอันเนื่องมาจากการบริหารงานของโรงเรียน ครูภาษาอังกฤษ นักเรียน และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการวิจัยนี้ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยทำให้ทราบข้อเท็จจริงซึ่งควรนำมาอภิปราย ดังต่อไปนี้

1. จากข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นกับครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยส่วนรวมที่รับรู้ว่ามีการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ฝึกผู้เรียนให้ใช้ความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน น้อย และมีการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้เรียนต้องใช้ภาษาเพื่อการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน น้อยที่สุด ผลการวิจัยนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ นพมาศ รัตนปรีดากุล (2523 : 75-79) ที่พบว่าครูภาษาอังกฤษจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเป็นครั้งคราวเท่านั้น โรงเรียนขาดแคลนอุปกรณ์ ครูภาษาอังกฤษไม่มีเวลาพอที่จะเตรียมอุปกรณ์และกิจกรรม และจำนวนนักเรียนในชั้นเรียนมีมากเกินไปทำให้การจัดกิจกรรมเป็นไปได้ยาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เตือนตา ไม้จันทร์ (2529 : 112) ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูโรงเรียนรัฐบาลและครูโรงเรียนราษฎร์ส่วนใหญ่ เห็นด้วยน้อยในการให้ความสำคัญต่อการกำหนดจุดประสงค์ การใช้วิธีสอน การใช้กิจกรรม และอุปกรณ์การเรียนการสอน และการใช้วิธีการวัดและประเมินผลในการเรียนการสอนหัวข้อวัฒนธรรม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎีตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร การเรียนการสอน แบบเรียน และการประเมินผลตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารในระดับปานกลางเท่านั้น (อุไรวรรณ ศฤงคารนันต์ 2527 : 97) นอกจากนี้ยังเป็นเพราะว่าครูภาษาอังกฤษยังคงยึดมั่นกับการสอนแบบเดิมที่เน้น ไวยากรณ์ของภาษา โดยที่ครูภาษาอังกฤษคิดว่าการเน้น ไวยากรณ์ของภาษาทำให้ผู้เรียนมีความรู้แม่นยำทางด้านไวยากรณ์มากกว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ความคิดของครูภาษาอังกฤษที่ยึดมั่นกับการสอนแบบเดิมอาจไม่ถูกต้องเท่าใดนักเพราะแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้นมีจุดมุ่งหมายที่จะเน้นการเรียนภาษาเพื่อสื่อความหมายเป็นสำคัญโดยที่นักเรียนจำเป็นต้องมีทั้งความรู้ทางด้านไวยากรณ์และความรู้ในตัวภาษาจึงจะสามารถสื่อความหมายได้ (อมรา แสงจันทร์ 2524 : 11-12)

2. จากการที่ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยส่วนรวมรับรู้ว่ามีปัญหาในการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอันเนื่องมาจากการบริหารงานของโรงเรียนและจากตัวครูภาษาอังกฤษ น้อย ผลการวิจัยนี้ตรงกับงานวิจัยของ วสันต์ วันสทเวทวิสิฐ (2530 : 84-86) ที่พบว่าครูภาษาอังกฤษมีปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะฝ่ายบริหาร

ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จึงได้ให้ความร่วมมือในทุก ๆ ด้าน เช่น การส่งครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ การส่งเสริมการใช้กิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในโรงเรียนมัธยมศึกษา การจัดทำนิเทศภายใน เป็นต้น นอกจากนี้ครูภาษาอังกฤษยังได้รับการอบรมความรู้เกี่ยวกับแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มมากขึ้นและครูภาษาอังกฤษก็พยายามที่จะพัฒนาตนเองให้มีความรู้และความสามารถเกี่ยวกับเทคนิควิธีสอนใหม่ ๆ เพื่อสร้างความสนใจของผู้เรียนโดยการเข้ารับการอบรม ประชุมหรือสัมมนาทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่นักการศึกษาและนักภาษาศาสตร์ทางด้านภาษาอังกฤษได้จัดขึ้น ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของ ยืน ศรีวรทัศน์ (2528 : 44-46) ที่พบว่าครูภาษาอังกฤษมีความต้องการการพัฒนาความสามารถในการสอนเกี่ยวกับหลักสูตร ทักษะและเนื้อหาภาษาอังกฤษ การดำเนินการสอนและกิจกรรมเสริมการเรียนการสอน การผลิต และการใช้สื่อการเรียนการสอน การวัดผลและการประเมินผลในระดับมากที่สุดเรื่อง

จากการที่ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยส่วนรวมรับรู้ว่ามีปัญหาในการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเกี่ยวกับนักเรียน น้อย ผลการวิจัยนี้ตรงกับงานวิจัยของ วสันต์ วันสทเวทวิสิฐ (2530 : 84-86) ที่พบว่ามีปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน น้อย ส่วนครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยส่วนรวมรับรู้ว่ามีปัญหาในการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเกี่ยวกับนักเรียน มาก อาจเป็นเพราะว่ากิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นกิจกรรมที่อยู่ในระดับพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษ เน้นความสนุกสนานและค่อนข้างง่าย เมื่อเปรียบเทียบกับกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งมีความซับซ้อนในเรื่องของการใช้คำศัพท์และโครงสร้างทางไวยากรณ์ ดังจะเห็นได้จากการที่นักภาษาศาสตร์ได้ให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารดังนี้

นอร์แมน ฮอร์ และมากาเรต ฮอร์ (Norman Hore and Margaret Hore 1982:12) ซึ่งได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ว่า การจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนในระดับที่เริ่มเรียนควรมีความยากง่ายเหมาะสมกับความสามารถและวัยของนักเรียนทั้งนี้เพื่อสร้างความมั่นใจและความกระตือรือร้นให้นักเรียนในการทำกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และ แอนเน็ต แคปเปล (Annette Capel 1982:27) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนในระดับชั้นสูงว่านักเรียนในระดับนี้มีพื้นฐานของความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษมากเพียงพอที่จะใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประเภทของกิจกรรมที่เหมาะสมกับเด็ก ในระดับนี้ ได้แก่ การแสดงบทบาทสมมติ การทำงานในรูปโครงการ การจดข้อความ การอภิปราย เป็นต้น

จากการที่ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโดยส่วนรวมรับรู้ว่ามีปัญหาในการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอันเนื่องมาจากสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน มาก ผลการวิจัยนี้ตรงกับงานวิจัยของ ยูนิ โภคจิตยุกต์ (2527 : 121-125) ที่พบว่ามีปัญหาของการจัดการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรม มาก ทั้งนี้เพราะขาดวัสดุทัศนูปกรณ์ สภาพชั้นเรียนไม่เอื้ออำนวยในการจัดกิจกรรม เช่น จำนวนนักเรียนในแต่ละห้องเรียนมีมากจนครูควบคุมชั้นเรียนไม่ทั่วถึง มีเสียงดังรบกวนจากห้องข้างเคียง

3. จากการเปรียบเทียบการรับรู้ของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นกับครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ฝึกผู้เรียนให้ใช้ความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาที่จัดในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน และการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้เรียนต้องใช้ภาษาเพื่อการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่จัดในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการวิจัยนี้ตรงตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับทิวิลเลียม ลิตเติลวูด (William Littlewood 1981 : ix) ได้กล่าวถึงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไว้ว่า ผู้สอนจะพบว่ากิจกรรมที่ใช้กับเด็กโตและเด็กเล็กนั้นมีความแตกต่างกัน กิจกรรมบางอย่างจะเหมาะสมกับเด็กโต ในขณะที่กิจกรรมบางอย่างจะเหมาะสมกับเด็กเล็ก นอกจากนี้ทั้งเด็กโตและเด็กเล็กยังมีความพอใจต่างกันในการกระทำกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ และผลของการวิจัยยังสอดคล้องกับคำกล่าวของ นอร์แมน ฮอร์ และ มากาเรต ฮอร์ (Norman Hore and Margaret Hore 1982 : 12) ที่กล่าวถึงการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ว่า การจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนในระดับที่เริ่มเรียนควรมีความยากง่ายเหมาะสมกับความสามารถและวัยของนักเรียน ทั้งนี้ เพื่อสร้างความมั่นใจและความกระตือรือร้นให้นักเรียนในการทำกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในขณะที่ แอนเน็ต แคปเปล (Annette Capel 1982 : 27) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนในระดับชั้นสูงว่า นักเรียนในระดับนี้มีพื้นฐานของความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษมากเพียงพอที่จะใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประเภทของกิจกรรมที่เหมาะสมกับเด็กในระดับนี้ได้แก่ การแสดงบทบาทสมมุติ การทำงานในรูปโครงการ การจัดข้อความ การอภิปราย เป็นต้น

4. จากการเปรียบเทียบการรับรู้ของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นกับครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเกี่ยวกับปัญหาในการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอันเนื่องมาจากการบริหารงานของโรงเรียน ครูภาษาอังกฤษ นักเรียน และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการวิจัยนี้ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูภาษาอังกฤษไม่ค่อยได้จัดกิจกรรมภาษาอังกฤษ

เพื่อการสื่อสาร เมื่อมีการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารน้อยและน้อยที่สุด ปัญหาอันเกิดจากจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก็ย่อมจะต้องน้อยไปด้วย ส่วนปัญหาอันเนื่องมาจากการบริหารงานของโรงเรียนเนื่องจากโรงเรียนมัธยมศึกษาต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานครได้ใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ซึ่งเห็นการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมาเป็นเวลาหลายปี จึงทำให้ฝ่ายบริหารของโรงเรียนและครูภาษาอังกฤษได้ตระหนักถึงปัญหาในการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมาโดยตลอด ดังนั้นฝ่ายบริหารของโรงเรียนและครูภาษาอังกฤษจึงพยายามร่วมมือกันพัฒนาการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยพยายามแก้ไขปัญหาในการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้หมดสิ้นไปหรือมีปัญหาน้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้

ส่วนปัญหาอันเนื่องมาจากจำนวนนักเรียนในชั้นเรียนมีมากเกินไปนั้น ทั้งครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโดยส่วนรวมรับรู้ตรงกันว่า มีปัญหาเกี่ยวกับจำนวนนักเรียนในชั้นเรียนมีมากเกินไป มาก ผู้วิจัยคิดว่าทั้งนี้ เป็นเพราะว่าเนื่องจากกระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายที่ต้องการให้นักเรียนได้ศึกษาต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาเพิ่มขึ้นเพื่อพัฒนากำลังคนในชาติให้มีเป็นคนที่มีคุณภาพทางการศึกษา ดังนั้นจึงทำให้โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายแห่งต้องรับภาระในการรับนักเรียนเข้าศึกษาในโรงเรียนเป็นจำนวนเกินกว่าเกณฑ์ปกติซึ่งกำหนดจำนวนนักเรียนไว้ไม่เกิน 45 คน/ห้องเรียน ผู้วิจัยคิดว่าปัญหานี้สามารถแก้ไขให้ลุล่วงไปได้ตามสมควรถ้าครูภาษาอังกฤษรู้จักเลือกใช้กิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับนักเรียนที่มีจำนวนมาก เช่น ครูภาษาอังกฤษอาจแบ่งกลุ่มนักเรียนให้ทำกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารร่วมกันในแต่ละกลุ่ม แต่ละกลุ่มจะมีหัวหน้ากลุ่มทำหน้าที่รับผิดชอบกลุ่มของตน ดูแลการทำกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของสมาชิกในกลุ่ม และอาจเป็นผู้เสนอผลการทำกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่มหน้าชั้นเรียน โดยวิธีการแบ่งกลุ่มเช่นนี้นักเรียนทุกคนสามารถมีส่วนร่วมในกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยที่ครูสามารถควบคุมชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และดูแลการทำกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างทั่วถึงพร้อมทั้งให้คำแนะนำ และช่วยเหลือนักเรียนในการทำกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในบางโอกาส กล่าวโดยสรุปผู้วิจัยคิดว่าครูภาษาอังกฤษควรที่จะสามารถแก้ไขปัญหาด้วยตนเองก่อนด้วยการใช้วิจรรย์ญาณของตนเองในการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพแม้สภาพการเรียนการสอนจะไม่เหมาะสมขาดอุปกรณ์ ฯลฯ ก็ตาม ในความเห็นของผู้วิจัยสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศจะบรรลุผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขึ้นอยู่กับนักเรียนและครูภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

ครูภาษาอังกฤษจะเป็นผู้ที่มีความสำคัญมากที่สุด ดังที่ แมรี ฟินอคเซียโร (Mary Finocchiaro 1975 : 36-37) ได้กล่าวโดยสรุปว่าการสอนภาษาอังกฤษจะได้ผลดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับวิธีสอน แต่ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนเป็นสำคัญ ครูสามารถสร้างบรรยากาศที่พึงประสงค์แก่ห้องเรียน วางแผนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ใช้อุปกรณ์การสอนประกอบการสอนอย่างมีประสิทธิภาพและที่สำคัญที่สุดก็คือจัดการเรียนการสอนสนองความต้องการของผู้เรียนได้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในโรงเรียนมัธยมศึกษาแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับกระทรวงศึกษาธิการ

1. ควรกำหนดจุดประสงค์ในการเรียนรู้และจุดประสงค์รายวิชาให้มีความเหมาะสมกับวัย ระดับชั้น และความสามารถของนักเรียน และควรมีความเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นของผู้เรียนอีกด้วย จุดประสงค์ในการเรียนรู้และจุดประสงค์รายวิชาไม่ควรยากเกินกว่าที่ผู้เรียนจะสามารถปฏิบัติได้จริง
2. ควรมีวิทยากรหรือศึกษานิเทศก์จากกระทรวงศึกษาธิการให้การอบรมและการฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแก่ครูภาษาอังกฤษในช่วงเวลาปิดภาคเรียน เพื่อสร้างความมั่นใจแก่ครูภาษาอังกฤษในการที่จะจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ และควรมีการติดตามผลการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในโรงเรียนมัธยมศึกษาต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาในการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้ลุล่วงไปด้วยดี
3. ควรสนับสนุนให้ครูได้ไปศึกษาต่อด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ เพื่อให้ครูภาษาอังกฤษได้มีโอกาสพัฒนาตนในด้านความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษใหม่ ๆ ซึ่งจะสามารถดัดแปลงมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และยังเป็นการสร้าง ความมั่นใจแก่ครูภาษาอังกฤษในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอีกด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับฝ่ายบริหารของโรงเรียน

1. ฝ่ายบริหารของโรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูภาษาอังกฤษได้ปรับปรุงตนเองในด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มากที่สุด เช่น การสนับสนุนให้ครูได้เข้ารับการอบรม สัมมนา เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และควรสนับสนุนให้มีการร่วมมือระหว่างครู ภาษาอังกฤษในกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาเดียวกันในการถ่ายทอดเทคนิคการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. ฝ่ายบริหารของโรงเรียนควรจัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างเพียงพอ ควรจัดให้มีหนังสือหรือจัดทำสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในห้องสมุดของโรงเรียนอย่างเพียงพอกับความต้องการใช้ของครูภาษาอังกฤษและนักเรียน และควรอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการจัดจำนวนนักเรียนให้มีจำนวนพอเหมาะกับขนาดของห้องเรียน สภาพห้องเรียนและขนาดของห้องเรียนควรมีความเหมาะสมกับการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
3. ฝ่ายบริหารของโรงเรียนควรจัดให้มีครูภาษาอังกฤษซึ่งเป็นเจ้าของภาษามาประจำโรงเรียน หรือมาช่วยดูแลและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ตลอดจนการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะสำหรับครูภาษาอังกฤษ

1. ครูภาษาอังกฤษควรประสานงานกับฝ่ายวิชาการของโรงเรียนในการวางแผนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. ครูภาษาอังกฤษควรวางแผนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตั้งแต่การเตรียมการสอน การผลิตสื่อการสอน การประเมินผลการเรียนการสอนให้สอดคล้องกันในทุกระดับชั้น

3. ครูภาษาอังกฤษควรจัดทดสอบความสามารถของนักเรียนในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนการเรียนและหลังการเรียนเพื่อจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้เหมาะกับความรู้และความสามารถของนักเรียน และเพื่อสอนซ่อมเสริมพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษให้แก่ นักเรียนที่มีความสามารถต่ำให้มีความรู้ในตัวภาษาอังกฤษเพียงพอแก่การที่จะใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้

4. ครูภาษาอังกฤษควรพยายามที่จะปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้มีคุณภาพมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยการวางแผนการสอนการใช้กิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารล่วงหน้า สร้างบรรยากาศของการเรียนการสอนให้น่าสนใจ ชี้ให้นักเรียนทราบล่วงหน้าถึงผลที่นักเรียนจะได้รับการได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เมื่อนักเรียนได้ตระหนักถึงการเรียนการสอนที่มีความหมาย นักเรียนจะเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและมีทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

5. ครูภาษาอังกฤษควรทำตนให้เป็นครูภาษาอังกฤษที่ทันสมัย โดยการเฝ้าหาความรู้ อยู่ตลอดเวลา ทั้งจากการประชุมสัมมนา การอบรมของหน่วยงานต่าง ๆ หรือการศึกษาต่อในระดับต่าง ๆ การศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพิ่มเติมจากตำรา วารสารต่าง ๆ

6. ครูภาษาอังกฤษควรนำหลักจิตวิทยาไปใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เช่น การชมเชยหรือการให้แรงเสริมแก่นักเรียนโดยวิธีต่าง ๆ เพื่อให้ นักเรียนเกิดความสุขในการเรียนและกล้าที่จะใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยไม่หวาดกลัวที่จะกระทำกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยในเรื่องนี้ร่วมกับครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนราษฎร์ เพื่อนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกับ การวิจัยครั้งนี้

2. ควรทำการวิจัยเรื่องการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ตามการรับรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร เพื่อนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกับการวิจัยครั้งนี้

3. ควรทำการวิจัยเรื่อง การสร้างโครงการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับวิชาภาษาอังกฤษหลัก หรือวิชาภาษาอังกฤษเสริม สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา เพื่อครูภาษาอังกฤษจะสามารถนำกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้ทันที

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย